

Poemes inicials, Marià Aguiló. A cura de Joan Mas i Vives. Barcelona, Dep. de Filologia Catalana i Lingüística General de la Universitat de les Illes Balears/Publicacions de l'Abadia de Montserrat («Biblioteca Marian Aguiló», 14), 1990; 133 pp.

En els darrers anys assistim a una lenta recuperació de la figura de Marià Aguiló, que s'ha centrat sobretot en la seva tasca de folklorista (J. Massot i Muntaner) i, més subsidiàriament, en altres aspectes de la seva vida i obra (Margalida Tomàs). A més, recentment, l'editorial Alta Fulla ha enllestit la reedició de l'important *Diccionari Aguiló* (4 vols.) i la «Biblioteca Marian Aguiló» ha aplegat en volum la seva producció en prosa. Era escaient, doncs, de començar a posar a l'abast l'*opus* poètic aguilonià, només assequible fins ara en l'edició en tres volums de les *Poesies completes* (1925) de la Il·lustració Catalana.

Començar amb els *Poemes inicials* és, doncs, una bona i necessària iniciativa. El recull, a cura del professor illenc Joan Mas i Vives, aplega trenta poemes publicats a Mallorca entre el 1843 i el 1857 (i aquí cal recordar que el poeta s'instal·là a Barcelona el 1844) a la «Revista Balear», «La Estrella Balear», «El Propagador Balear», «Diario de Palma» i «El Mallorquín». Són poemes escrits entre els 18 i els 32 anys i corresponen a l'època de formació i

maduració de l'autor. Com remarca Mas i Vives, «no són tots els que degué escriure durant aquells anys, perquè, com també és sabut, fou aleshores que redactà o concebé la major part de tota la seva producció poètica; però, possiblement, són tots els que va cedir a la impremta abans de la restauració dels Jocs Florals de Barcelona». Es tracta, per tant, d'un conjunt de peces que constitueixen quelcom més que la simple prehistòria poètica d'Aguiló, ja que no sols són de gran interès per conèixer les inquietuds aguilonians d'aquells anys, sinó que també ens permeten de constatar que qui després seria un dels patriarques més destacats de la Renaixença ja ocupà un lloc rellevant entre els poetes del període anterior a la Restauració floralasca.

Dels trenta poemes del recull, només onze foren recollits posteriorment pels editors de la poesia d'Aguiló, la qual cosa fa encara més remarcable l'interès de l'aplec. Les peces juvenils solen tenir un caràcter ingenu i mostren les inseguretats lingüístiques i formals del poeta; però les darreres poesies ja evidencien la maduració d'Aguiló i posen en relleu la seva evolució estètica i ideològica. Com manifesta el curador, hom pot apreciar-hi canvis en la temàtica i els models en relació a la poesia posterior (no hi apareixen, per exemple, ni la llengua com a tema poètic ni els lemes o citacions d'Ausiàs March); però, d'altra banda, ja hi ha ben pre-